

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 175 (XIX) — Nr. 850

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 11 decembrie 2007

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 1.092 din 22 noiembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 321 alin. 1 din Codul penal.....	2-3	Decizia nr. 1.125 din 27 noiembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 alin. (3) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru	13-14
Decizia nr. 1.094 din 22 noiembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 alin. 2 din Codul de procedură penală.....	3-4	HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
Decizia nr. 1.095 din 22 noiembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 alin. (1) lit. c) și art. 82 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/1998 privind valorificarea unor active ale statului.....	4-6	1.466. — Hotărâre pentru modificarea anexei la Hotărârea Guvernului nr. 763/2007 privind alocarea unei sume din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2007, pentru județul Tulcea	14
Decizia nr. 1.096 din 22 noiembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 53 alin. (2) lit. c) și m) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat	6-8	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
Decizia nr. 1.098 din 22 noiembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 364 și art. 366 alin. 1 din Codul de procedură civilă.....	8-9	688. — Ordin al ministrului dezvoltării, lucrărilor publice și locuințelor pentru modificarea și completarea Reglementării tehnice „Cod de proiectare seismică — Partea I — Prevederi de proiectare pentru clădiri”, indicativ P 100-1/2006, aprobată prin Ordinul ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului nr. 1.711/2006	15
Decizia nr. 1.100 din 22 noiembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385 ¹⁴ alin. 1 ¹ și art. 385 ¹⁶ alin. 1 din Codul de procedură penală	10-11	1.026. — Ordin al ministrului muncii, familiei și egalității de șanse pentru modificarea Ordinului ministrului muncii, solidarității sociale și familiei nr. 407/2004 privind dovedirea, în vederea recalculării pensiei, a absolvirii cursurilor de zi ale învățământului universitar	16
Decizia nr. 1.124 din 27 noiembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 133 alin. (1) și (2) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale	11-12		

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.092

din 22 noiembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 321 alin. 1 din Codul penal

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 321 alin. 1 din Codul penal, excepție ridicată de Viorel Ionel Cordomeanu în Dosarul nr. 3.958/44/2006 al Curții de Apel Galați — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

La dosar, autorul excepției a depus o cerere prin care solicită acordarea unui nou termen de judecată în vederea angajării unui apărător.

Reprezentantul Ministerului Public se opune acordării unui nou termen de judecată.

Curtea, deliberând, în temeiul art. 14 din Legea nr. 47/1992 și al art. 156 din Codul de procedură civilă, respinge cererea formulată, deoarece de la data încheierii de sesizare a instanței de contencios constituțional, respectiv 31 mai 2007, și până în prezent, autorul excepției a avut la dispoziție un interval de timp suficient de mare pentru a întreprinde demersurile necesare în vederea angajării unui apărător.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 31 mai 2007, pronunțată în Dosarul nr. 3.958/44/2006, **Curtea de Apel Galați — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 321 alin. 1 din Codul penal**, excepție ridicată de Viorel Ionel Cordomeanu în dosarul de mai sus, având ca obiect soluționarea unei cauze penale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 30 alin. (1) referitoare la inviolabilitatea libertății de exprimare, deoarece a fost trimis în judecată și condamnat pentru săvârșirea de acte și gesturi prin care s-a adus atingere bunelor moravuri.

Curtea de Apel Galați — Secția penală opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece libertatea de exprimare nu este absolută, sens în care chiar Constituția a instituit anumite limite în art. 30 alin. (7), potrivit căruia sunt interzise „manifestările obscene, contrare bunelor moravuri”.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și

exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece, dimpotrivă, dispozițiile legale criticate care protejează relațiile sociale referitoare la bunele moravuri și ordinea publică sunt în consens cu limitările impuse de Legea fundamentală în art. 30 alin. (7).

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece prin dispozițiile legale criticate nu se înfrânge libertatea de exprimare, ci se sancționează exercitarea ei fără respectarea limitelor prevăzute de Constituție. De altfel, Curtea Constituțională a statuat că este de principiu că unei obligații legale privind limitarea libertății de exprimare, și cu atât mai mult unei obligații de ordin constituțional, trebuie să îi corespundă o sancțiune legală, în cazul nerespectării sale. În caz contrar, obligațiile juridice ar fi reduse la semnificația unor simple deziderate, fără niciun rezultat practic în cadrul relațiilor sociale (Decizia nr. 51/1999).

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 321 alin. 1 din Codul penal, cu denumirea *Ultrajul contra bunelor moravuri și tulburarea ordinii și liniștii publice*, care au următorul conținut: „*Fapta persoanei care, în public, săvârșește acte sau gesturi, proferează cuvinte ori expresii, sau se dedă la orice alte manifestări prin care se aduce atingere bunelor moravuri sau se produce un scandal public ori se tulbură, în alt mod, liniștea și ordinea publică, se pedepsește cu închisoare de la unu la 5 ani*”.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

Autorul excepției consideră că incriminarea unor acte și gesturi prin care s-a adus atingere bunelor moravuri contravine libertății de exprimare, care este inviolabilă. O asemenea susținere nu poate fi primită, deoarece libertatea de exprimare, ca și celelalte drepturi fundamentale, nu este absolută, ea fiind supusă unor limitări menite să protejeze atât drepturile și libertățile celorlalți cetățeni, cât și celelalte valori sociale ocrotite. Aceasta presupune că exercitarea libertății de exprimare este inviolabilă numai în măsura în care, potrivit art. 30 alin. (7) din Constituție, nu aduce atingere bunelor moravuri. Or, textul legal criticat nu face decât să dea expresie acestei cerințe constituționale.

De asemenea, prevederile art. 321 alin. 1 din Codul penal impun, în sarcina fiecărui cetățean, obligația de a adopta un anumit comportament, stabilind și caracteristicile acestuia, și anume să se abțină de la săvârșirea în public a unor acte sau gesturi menite să aducă atingere bunelor moravuri, să producă scandal public sau să tulbure, în alt mod, liniștea și ordinea publică. Această exigență este în spiritul legilor țării și al normelor de conviețuire socială și se înscrie în coordonatele

stabilite de art. 57 din Legea fundamentală, referitor la exercitarea cu bună-credință a drepturilor și libertăților constituționale, cu respectarea drepturilor și a libertăților celorlalți. Este evident că libertatea de exprimare trebuie să se subordoneze acestor cerințe constituționale. În acest context, prevederile art. 321 alin. 1 din Codul penal sunt în deplin acord cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Constituție, invocate de autorul excepției.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 321 alin. 1 din Codul penal, excepție ridicată de Viorel Ionel Cordomeanu în Dosarul nr. 3.958/44/2006 al Curții de Apel Galați — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 22 noiembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.094
din 22 noiembrie 2007

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 alin. 2
din Codul de procedură penală**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 alin. 2 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Paulina Bosman și Constantin Bosman în Dosarul nr. 3.862/212/2007 al Judecătoriei Constanța.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Autorii excepției au depus la dosar o cerere prin care solicită acordarea unui nou termen de judecată pentru lipsă de apărare, deoarece termenul scurt de când au primit citația nu le-a permis să-și angajeze un avocat.

Reprezentantul Ministerului Public se opune acordării unui nou termen de judecată.

Curtea, deliberând, în temeiul art. 14 din Legea nr. 47/1992 și al art. 156 din Codul de procedură civilă, respinge cererea formulată, deoarece de la data încheierii de sesizare a instanței de contencios constituțional, respectiv 7 iunie 2007, și până în prezent, autorii excepției au avut la dispoziție un interval de timp

suficient de mare pentru a întreprinde demersurile necesare în vederea angajării unui apărător.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care face trimitere la jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 7 iunie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 3.862/212/2007, **Judecătoria Constanța a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 52 alin. 2 din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Paulina Bosman și Constantin Bosman în dosarul de mai sus, având ca obiect soluționarea unei cereri de recuzare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 21 referitoare la *Accesul liber la justiție* și ale art. 24 referitoare la *Dreptul la apărare*, deoarece la soluționarea cererii de recuzare părțile sunt ascultate doar dacă instanța consideră necesar acest lucru.

Judecătoria Constanța opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece procedura de soluționare a declarațiilor de abținere și a cererilor de recuzare este o procedură specială, simplificată, prin care se rezolvă un incident procedural și nu fondul cauzei. Or, prevederile legale

criticate nu fac altceva decât să evite tergiversarea soluționării litigiului.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care face trimitere la jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, soluție care a fost consacrată și prin deciziile anterioare ale Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 alin. 2 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Paulina Bosman și Constantin Bosman în Dosarul nr. 3.862/212/2007 al Judecătoriei Constanța.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 22 noiembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,

Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.095

din 22 noiembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 alin. (1) lit. c) și art. 82 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/1998 privind valorificarea unor active ale statului

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 și art. 82 alin. (2) din Legea nr. 409/2001

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 52 alin. 2 din Codul de procedură penală, care au următorul conținut: „*Examinarea declarației de abținere sau a cererii de recuzare se face de îndată, ascultându-se procurorul când este prezent în instanță, iar dacă se găsește necesar, și părțile, precum și persoana care se abține sau a cărei recuzare se cere*”.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate au mai fost supuse controlului instanței de contencios constituțional prin raportare la aceleași prevederi. Astfel, cu prilejul pronunțării Deciziei nr. 290 din 9 iunie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 589 din 7 iulie 2005, Curtea Constituțională a statuat că prevederile art. 52 alin. 2 din Codul de procedură penală sunt constituționale.

Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele deciziei mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

inadmisibilă. În ceea ce privește dispozițiile art. 82 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/1998, pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 25 aprilie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 6.966/1/2003, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 alin. (1) lit. c) și ale art. 82 alin. (2) din Legea nr. 409/2001 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/1998 privind unele măsuri premergătoare privatizării băncilor**, excepție ridicată de Gheorghe Stanciu.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că se află în situația prevăzută de dispozițiile art. 38 alin. (1) lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/1998, dar că acestea au fost aplicate greșit, AVAS îndreptându-se, pentru stingerea datoriei, direct împotriva sa, iar nu împotriva persoanelor care au contractat creditul. Pentru aceste motive, textul de lege respectiv contravine art. 21, 44 și 124 din Constituție.

În ceea ce privește dispozițiile art. 82 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/1998, se arată că acestea sunt neconstituționale, contravenind art. 21, 44 și 124 din Constituție, deoarece executarea silită începută de AVAS continuă și pe parcursul soluționării contestațiilor formulate de debitori, aceștia având dreptul întoarcerii executării numai în baza unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția comercială apreciază că reglementarea unei proceduri speciale de urmărire silită a creanțelor și de soluționare a cererilor în legătură cu activele bancare neperformante preluate de AVAS nu îngreșesc dreptul la apărare, debitorii urmăriți având posibilitatea să atace în justiție măsurile luate cu ocazia urmăririi silite, putând uza de toate mijloacele procedurale.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/1998 reglementează o procedură specială de recuperare a creanțelor deținute de AVAS. Aceasta este justificată prin rolul important în recuperarea creanțelor neperformante care se află în strânsă legătură cu datoria publică, bugetul statului și ocrotirea interesului public. Privilegiul acordat de lege AVAS-ului este în strânsă legătură cu datoria publică internă și cu obligația statului, prin instituțiile sale, de a asigura protejarea interesului național în activitatea economico-financiară.

Avocatul Poporului arată că dispozițiile de lege criticate reglementează o procedură specială de soluționare a litigiilor privind creanțele neperformante preluate de AVAS, în considerarea naturii deosebite a acestor creanțe și a strânsei legături a acestora cu datoria publică, bugetul statului și ocrotirea interesului public, neputându-se reține o ocrotire diferită a proprietății private în raport de calitatea titularilor. De asemenea, nu poate fi reținută nici critica potrivit căreia dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor art. 24 și 124 din Legea fundamentală.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Deși, prin încheierea de sesizare, Curtea Constituțională a fost sesizată cu soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 și ale art. 82 alin. (2) din Legea nr. 409/2001, din motivarea excepției rezultă că aceasta se referă la dispozițiile art. 38 alin. (1) lit. c) și ale art. 82 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/1998.

Astfel, obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 38 alin. (1) lit. c) și ale art. 82 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/1998 privind valorificarea unor active ale statului, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 948 din 24 decembrie 2002, dispoziții care au următorul conținut:

— Art. 38 alin. (1) lit. c): *„Stingerea prin plată a datoriei publice interne rezultate din preluarea la această datorie a activelor bancare cesionate la AVAS constituie o obligație ce revine următoarelor categorii de debitori:[...]*

c) persoanele fizice sau juridice care au constituit garanții pentru restituirea creditului;”;

— Art. 82 alin. (2): *„Executarea silită începută de AVAS prin executorii proprii sau prin intermediul executorilor judecătorești continuă și pe parcursul soluționării contestațiilor formulate de debitori, aceștia având dreptul întoarcerii executării numai în baza unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile.”*

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 21 referitoare la accesul liber la justiție, ale art. 44 referitoare la dreptul de proprietate privată și ale art. 124 referitoare la înfăptuirea justiției.

I. Examinând excepția de neconstituționalitate, în ceea ce privește dispozițiile art. 38 alin. (1) lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/1998, Curtea constată că autorul acesteia critică modul în care instanța de judecată a aplicat dispozițiile de lege criticate, și nu textul de lege pentru ceea ce cuprinde. În acest context, Curtea reține că motivul invocat nu reprezintă o problemă de constituționalitate, ci o problemă de aplicare a textului de către instanța de judecată, ceea ce, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, excedează competenței instanței de contencios constituțional. Având în vedere cele de mai sus, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 alin. (1) lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/1998 urmează să fie respinsă ca inadmisibilă.

II. În ceea ce privește dispozițiile art. 82 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/1998, Curtea constată că prin Decizia nr. 686 din 20 decembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 65 din 24 ianuarie 2006, a statuat următoarele: *„faptul că executarea silită începută de AVAS continuă și pe parcursul soluționării contestațiilor formulate de debitori este justificat prin aceea că poprirea, în general, și mai ales în cazul procedurii speciale de soluționare a litigiilor privind creanțele neperformante, reglementată de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/1998, se realizează prin intermediul unei proceduri suplă și rapide în vederea recuperării creditului, finalitatea acestei proceduri fiind tocmai asigurarea celerității executării prestației la care debitorul este obligat printr-un titlu executoriu. În considerarea acestor rațiuni și pentru prevenirea unor eventuale abuzuri din partea debitorilor rău-platnici, în sensul tergiversării*

executării obligațiilor ce le incumbă, legiuitorul a prevăzut în mod expres că debitorii au dreptul întoarcerii executării numai în baza unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile.”

Rațiunile care au stat la baza adoptării soluției anterioare își păstrează valabilitatea și în prezent, astfel încât aceasta se impune a fi menținută.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

I. Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 alin. (1) lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/1998 privind valorificarea unor active ale statului, excepție ridicată de Gheorghe Stanciu în Dosarul nr. 6.966/1/2003 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția comercială.

II. Respinge, ca fiind neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 82 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/1998 privind valorificarea unor active ale statului, excepție ridicată de același autor în același dosar al aceleiași instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 22 noiembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.096
din 22 noiembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 53 alin. (2) lit. c) și m) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea cererii formulate de autorul excepției.

Curtea, deliberând, respinge cererea de acordare a unui nou termen de judecată.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Uniunii Naționale a Barourilor din România solicită respingerea excepției de neconstituționalitate.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată.

CURTEA,

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 53 alin. (2) lit. c) și m) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, excepție ridicată de Marin Iovan în Dosarul nr. 16.130/54/2006 al Curții de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal răspunde reprezentantul Uniunii Naționale a Barourilor din România, lipsă fiind autorul excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra cererii depuse la dosar de autorul excepției, prin care acesta solicită acordarea unui nou termen de judecată.

Reprezentantul Uniunii Naționale a Barourilor din România lasă la aprecierea instanței acordarea unui nou termen de judecată.

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 27 aprilie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 16.130/54/2006, **Curtea de Apel de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 53 alin. (2) lit. c) și m) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat**, excepție ridicată de Marin Iovan.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile de lege criticate, contravin prevederilor art. 41 din Constituție, ale art. 8, 10 și 23 din Declarația Universală a Drepturilor Omului și ale art. 6, 13, 14 și 17 din Convenția pentru apărarea drepturilor și a libertăților fundamentale, fără a arăta în ce mod.

Curtea de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că dreptul la muncă, prevăzut de textul constituțional invocat, nu are legătură cu întocmirea și publicarea tabloului anual al avocaților și nici cu măsura suspendării din funcție a unui avocat în cazul neîndeplinirii unor obligații prevăzute de lege, deoarece art. 1 alin. (1) din Legea nr. 51/1995 prevede, referitor la categoria profesională a cărei activitate o reglementează, că „*profesia de avocat este liberă și independentă, cu organizare și funcționare autonome, în condițiile prezentei legi și ale statutului profesiei*”. Instituirea, prin textele de lege criticate, a unor condiții în exercitarea profesiei de avocat este justificată de asigurarea unui climat de ordine în valorificarea, de către titulari, a drepturilor și intereselor legitime. De altfel, avocatul nemulțumit de decizia Consiliului Baroului, de suspendare din exercitarea profesiei în cazul neplății taxelor, are dreptul de a se adresa Consiliului Uniunii Avocaților din România, iar în conformitate cu art. 21 din Legea fundamentală, instanței de judecată competente.

Avocatul Poporului arată că soluția legislativă instituită prin dispozițiile de lege criticate nu constituie o restrângere a exercitării dreptului de a profesa avocatura, ci o garanție legală stabilită în scopul asigurării unui climat de ordine în valorificarea, de către titulari, a drepturilor și intereselor legitime. Avocatura este un serviciu public, al cărui specific impune necesitatea prevederii, prin lege, a unor condiții de exercitare a acestei profesii. Instituirea, prin legea care reglementează exercitarea profesiei de avocat, a unor obligații pentru cei în cauză, precum și a unor măsuri sancționatorii față de cei ce încalcă regulile prevăzute nu încalcă sub niciun aspect accesul liber la justiție ori dreptul la apărare al avocatului suspendat, întrucât prin exercitarea căilor legale de atac împotriva deciziei Consiliului Baroului se oferă acestuia suficiente garanții pentru a formula pretenții și apărări.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 53 alin. (2) lit. c) și m) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat,

republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 113 din 6 martie 2001, dispoziții modificate prin Legea nr. 255/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 559 din 23 iunie 2004. Textul de lege criticat are următorul conținut: „*Consiliul baroului are următoarele atribuții:[...]*”

c) *întocmește, modifică și dă publicității tabloul anual al avocaților, membri ai baroului, și îl comunică celor în drept:[...]*

m) *suspendă din exercitarea profesiei, pe durata neplății taxelor, avocatul care nu achită taxele și contribuțiile prevăzute de lege și de statutul profesiei timp de 3 luni de la scadența acestora, dacă a fost avertizat despre neplată și nu s-a conformat obligației;*”.

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 41 referitoare la munca și protecția socială a muncii. De asemenea, se invocă prevederile art. 8, 10 și 23 din Declarația Universală a Drepturilor Omului și ale art. 6, 13, 14 și 17 din Convenția pentru apărarea drepturilor și a libertăților fundamentale.

Examinând sesizarea, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 53 alin. (2) lit. m) din Legea nr. 51/1995 a mai fost invocată de același autor în același dosar, cu o motivare asemănătoare.

Astfel, prin Decizia nr. 406 din 14 iulie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 807 din 6 septembrie 2005, Curtea a statuat că instituirea prin legea care reglementează exercitarea profesiei de avocat a unor obligații pentru cei în cauză, precum și a unor măsuri sancționatorii față de cei ce încalcă regulile prevăzute este întru totul legitimă. Referitor la invocarea art. 41 din Constituție, Curtea a constatat că dreptul la muncă prevăzut de textul constituțional nu are legătură cu măsura suspendării din funcție a unui avocat, în cazul neîndeplinirii unor obligații prevăzute de lege, deoarece art. 1 alin. (1) din Legea nr. 51/1995 prevede, referitor la categoria profesională a cărei activitate o reglementează, că „*Profesia de avocat este liberă și independentă, cu organizare și funcționare autonome, în condițiile prezentei legi și ale statutului profesiei*”.

Tot cu acel prilej, făcând referire la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, și anume *Cauza H. contra Belgiei*, 1987, și *Cauza Albert și Le Compte contra Belgiei*, 1983, Curtea a constatat că prevederile legale criticate nu încalcă nici dispozițiile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

În ceea ce privește dispozițiile art. 53 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 51/1995, Curtea constată că acestea prevăd în sarcina consiliul baroului obligația de a întocmi, de a modifica și de a da publicității tabloul anual al avocaților, membri ai baroului, și de a-l comunica celor în drept, fără ca în acest mod să se încalce prevederile art. 41 din Constituție și cele ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Cât privește dispozițiile art. 8, 10 și 23 din Declarația Universală a Drepturilor Omului și cele ale art. 13, 14 și 17 din Convenția pentru apărarea drepturilor și a libertăților fundamentale, Curtea constată că acestea nu au incidență în cauza dedusă judecării.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 53 alin. (2) lit. c) și m) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, excepție ridicată de Marin Iovan în Dosarul nr. 16.130/54/2006 al Curții de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 22 noiembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,

Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.098

din 22 noiembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 364 și art. 366 alin. 1 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 364 și art. 366 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Art Bau International” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 2.521/2/2007 al Curții de Apel București — Secția a VI-a comercială.

La apelul nominal răspunde autorul excepției, prin avocat, precum și partea Societatea Comercială „Albrau” — S.A. din Onești, prin avocat. Procedura de citare este legal îndeplinită.

Având cuvântul pe fond, reprezentantul autorului excepției solicită admiterea acesteia astfel cum a fost formulată, expunând pe larg motivele de neconstituționalitate invocate în fața instanței de fond.

Reprezentantul Societății Comerciale „Albrau” — S.A. din Onești solicită respingerea excepției ca neîntemeiată și depune concluzii scrise în acest sens.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, arătând că textul de lege criticat nu încalcă dispozițiile constituționale invocate de autorul excepției.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 19 iunie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 2.521/2/2007, **Curtea de Apel București — Secția a VI-a**

comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 364 și art. 366 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Art Bau International” — S.R.L. din București într-o cauză având ca obiect soluționarea unei acțiuni în anulare a unei hotărâri arbitrale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile art. 364 și art. 366 alin. 1 din Codul de procedură civilă încalcă prevederile constituționale ale art. 21 și 24, precum și dispozițiile art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece „acțiunea în anulare nu poate fi exercitată decât pentru motive de anulare, în marea majoritate de ordin procedural, care nu permit un control temeinic al considerentelor reținute de instanța arbitrală, neputând fi reiterate apărări sau excepții invocate cu ocazia judecării acțiunii arbitrale decât în limitele prevăzute de art. 364 din Codul de procedură civilă, dispoziții care nu permit judecătorului analizarea fondului raportului juridic dedus judecării numai ulterior soluționării acțiunii în anulare, fiind astfel limitată posibilitatea de a fi administrate probe în combaterea sentinței arbitrale pe fondul cererii deduse judecării”.

Curtea de Apel București — Secția a VI-a comercială apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că textele legale criticate sunt constituționale, sens în care invocă jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Avocatul Poporului, având în vedere jurisprudența Curții Constituționale în materie, consideră că dispozițiile art. 364 și art. 366 alin. 1 din Codul de procedură civilă sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 364 și art. 366 alin. 1 din Codul de procedură civilă, care au următorul cuprins:

— Art. 364: „Hotărârea arbitrală poate fi desființată numai prin acțiune în anulare pentru unul din următoarele motive:

a) litigiul nu era susceptibil de soluționare pe calea arbitrajului;

b) tribunalul arbitral a soluționat litigiul fără să existe o convenție arbitrală sau în temeiul unei convenții nule sau inoperante;

c) tribunalul arbitral nu a fost constituit în conformitate cu convenția arbitrală;

d) partea a lipsit la termenul când au avut loc dezbaterile și procedura de citare nu a fost legal îndeplinită;

e) hotărârea a fost pronunțată după expirarea termenului arbitrajului prevăzut de art. 353³;

f) tribunalul arbitral s-a pronunțat asupra unor lucruri care nu s-au cerut sau nu s-a pronunțat asupra unui lucru cerut ori s-a dat mai mult decât s-a cerut;

g) hotărârea arbitrală nu cuprinde dispozitivul și motivele, nu arată data și locul pronunțării, nu este semnată de arbitri;

h) dispozitivul hotărârii arbitrale cuprinde dispoziții care nu se pot aduce la îndeplinire;

i) hotărârea arbitrală încalcă ordinea publică, bunele moravuri ori dispoziții imperative ale legii.”;

— Art. 366 alin. 1: „Instanța judecătorească, admitând acțiunea, va anula hotărârea arbitrală, iar, dacă litigiul este în

stare de judecată, se va pronunța și în fond, în limitele convenției arbitrale. Dacă, însă, pentru a hotărî în fond este nevoie de noi probe, instanța judecătorească se va pronunța în fond după administrarea lor. În acest din urmă caz, hotărârea de anulare nu se va putea ataca decât o dată cu hotărârea asupra fondului.”

Autorul excepției susține că dispozițiile de lege criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 21 referitoare la accesul liber la justiție și ale art. 24 privitoare la dreptul la apărare, precum și dispozițiile art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 364 și art. 366 alin. 1 din Codul de procedură civilă nu contravin prevederilor Constituției și ale Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, invocate de autorul excepției de neconstituționalitate, acțiunea arbitrală constituind o opțiune a părților, iar nu o obligație, prin care acestea decid asupra modalității de soluționare a litigiului, în cadrul căruia pot fi propuse și administrate probele apreciate utile și concludente, arbitrajul fiind organizat și desfășurându-se cu respectarea convenției arbitrale încheiate în baza principiului libertății de voință.

Incidența dispozițiilor procedurale criticate este subsecventă acordului de voință intervenit între părți și care au optat prin clauza compromisorie înscrisă în contract pentru soluționarea litigiilor de către o instanță arbitrală, părțile trebuind a recunoaște consecințele juridice ale aplicării prevederilor legale privind desemnarea unei asemenea instituții, inclusiv dispozițiile procedurale care reglementează condițiile care permit desființarea hotărârii arbitrale pe calea acțiunii în anulare, scopul unei asemenea modalități de soluționare a litigiilor fiind menit să asigure o judecată imparțială, mai rapidă, în care părțile pot fi apărute și pot solicita toate dovezile apreciate necesare, judecata finalizându-se cu adoptarea unei hotărâri susceptibile de executare silită.

În sensul celor arătate, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 8 din 9 ianuarie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 73 din 31 ianuarie 2007, precum și prin Decizia nr. 533 din 31 mai 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 416 din 21 iunie 2007, ale căror considerente își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Față de cele arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 364 și art. 366 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Art Bau International” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 2.521/2/2007 al Curții de Apel București — Secția a VI-a comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 22 noiembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,

Florentina Geangu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.100

din 22 noiembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385¹⁴ alin. 11 și art. 385¹⁶ alin. 1 din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385¹⁴ alin. 11 și art. 385¹⁶ alin. 1 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Petrică Hogeaa în Dosarul nr. 5.129/1/2007 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală.

La apelul nominal răspunde autorul excepției, prin avocat. Procedura de citare este legal îndeplinită.

Având cuvântul pe fond, reprezentantul autorului excepției solicită admiterea acesteia astfel cum a fost formulată, expunând pe larg motivele de neconstituționalitate invocate în fața instanței de fond.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, întrucât în realitate se dorește modificarea textului dedus controlului de constituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Decizia nr. 2.941 din 31 mai 2007, pronunțată în Dosarul nr. 5.129/1/2007, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385¹⁴ alin. 11 și art. 385¹⁶ alin. 1 din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Petrică Hogeaa.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că dispozițiile art. 385¹⁴ alin. 11 și art. 385¹⁶ alin. 1 din Codul de procedură penală sunt neconstituționale „în măsura în care este obligatorie ascultarea inculpatului în recurs, dacă anterior acesta a fost achitat de ambele instanțe, în loc să se prevadă soluția casării cu trimitere spre rejudecare în apel în vederea ascultării, fără a se ține seama de natura juridică a recursului, care este o cale de atac de casare, ceea ce este de natură să înfrângă art. 21 alin. (3) din Constituție privind dreptul la un proces echitabil, precum și art. 11 și 19 din Legea fundamentală raportat la art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale”.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală nu și-a exprimat opinia cu privire la excepția de neconstituționalitate.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, deoarece autorul excepției solicită modificarea textelor de lege criticate, ceea ce nu intră în competența de soluționare a Curții Constituționale.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile art. 385¹⁴ alin. 11 și art. 385¹⁶ alin. 1 din Codul de procedură penală sunt constituționale. Arată că prevederile legale criticate nu încalcă dispozițiile constituționale invocate de autorul excepției. De asemenea, menționează că dispozițiile art. 19 din Constituție nu au incidență în cauză.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 385¹⁴ alin. 11, cu denumirea marginală *Verificarea hotărârii*, și ale art. 385¹⁶ alin. 1, cu denumirea marginală *Soluții și chestiuni complementare* din Codul de procedură penală, astfel cum au fost modificate și completate prin Legea nr. 356/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 677 din 7 august 2006, care au următorul cuprins:

— art. 385¹⁴ alin. 11: „*Cu ocazia judecării recursului, instanța este obligată să procedeze la ascultarea inculpatului prezent, potrivit dispozițiilor cuprinse în Partea specială, Titlul II, Capitolul II, atunci când acesta nu a fost ascultat la instanțele de fond și apel, precum și atunci când aceste instanțe nu au pronunțat împotriva inculpatului o hotărâre de condamnare.*”;

— art. 385¹⁶ alin. 1: „*Când instanța de recurs casează hotărârea și reține cauza spre rejudecare potrivit art. 385¹⁵ pct. 2 lit. d), se pronunță prin decizie și asupra probelor ce urmează a fi administrate, fixând termen pentru rejudecare. La termenul fixat pentru rejudecare, instanța este obligată să procedeze la ascultarea inculpatului prezent, potrivit dispozițiilor cuprinse în Partea specială, Titlul II, Capitolul II, atunci când acesta nu a fost ascultat la instanțele de fond și apel, precum și atunci când aceste instanțe nu au pronunțat împotriva inculpatului o hotărâre de condamnare.*”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 11 privind dreptul internațional și dreptul intern, ale art. 19 referitoare la extrădare și expulzare și ale art. 21 alin. (3) referitoare la dreptul la un proces echitabil, precum și a prevederilor art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că autorul acesteia solicită în realitate modificarea soluției legislative consacrate de textele de lege criticate, în sensul reglementării soluției casării cu trimitere spre rejudecare în apel în vederea ascultării inculpatului, spre deosebire de prevederile actuale care dau dreptul instanței de recurs să asculte inculpatul. O asemenea critică nu intră în competența de soluționare a Curții, care, potrivit dispozițiilor art. 2 alin. (3) din

Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, „se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului”.

În consecință, excepția de neconstituționalitate ridicată urmează să fie respinsă ca inadmisibilă, neintrând în competența Curții Constituționale modificarea actului supus controlului său în sensul dorit de autorul excepției.

Față de cele arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385¹⁴ alin. 11 și art. 385¹⁶ alin. 1 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Petrică Hogeia în Dosarul nr. 5.129/1/2007 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 22 noiembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.124
din 27 noiembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 133 alin. (1) și (2) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent șef

Prin Încheierea din 31 august 2007, pronunțată în Dosarul nr. 6.056/118/2007, **Tribunalul Constanța — Secția comercială, contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 133 din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Cocor Turism” — S.A. din Neptun.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile art. 133 din Legea nr. 31/1990 contravin prevederilor constituționale ale art. 44 alin. (1) și (2) teza întâi. În argumentarea acestei critici, arată că, prin „prevederea posibilității ca instanțele de judecată să dispună suspendarea executării hotărârilor adunărilor generale ale acționarilor, fără a fi obligatoriu pentru reclamant să depună o cauțiune, se creează posibilitatea ca să se suspende hotărârile adunărilor generale ale acționarilor în mod șicanatoriu, pe perioade îndelungate de timp, deoarece un ciclu procesual durează minimum un an, fapt de natură a aduce o gravă atingere dreptului de proprietate, în sensul că dreptul de vot al majorității acționarilor este lipsit de eficiența sa firească”. De asemenea, autorul excepției apreciază că, „prin faptul că nu s-a stabilit de către legiuitor obligativitatea cauțiunii, acționarii majoritari pot fi șicanați după bunul plac al acționarilor minoritari, fără ca aceștia să poată fi ținuți răspunzători pentru prejudiciul ce îl creează”.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 133 din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, excepție ridicată de Societatea Comercială „Cocor Turism” — S.A. din Neptun în Dosarul nr. 6.056/118/2007 al Tribunalului Constanța — Secția comercială, contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Tribunalul Constanța — Secția comercială, contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată. În acest sens, arată că

„suspendarea executării unei hotărâri a acționarilor, care, la o primă examinare în procedura specială a ordonanței președințiale, contravine legii sau actului constitutiv, are menirea de a restabili ordinea de drept, protejate fiind, astfel, atât interesele acționarilor minoritari, cât și cele ale acționarilor majoritari”.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale. În acest sens, face referire la deciziile Curții Constituționale nr. 107/2006, 663/2006, 715/2006 și nr. 449/2007.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit în cauză de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Cu toate că autorul excepției se referă la art. 133 din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, din motivare reiese că această critică, în fapt, se referă numai la alin. (1) și (2) ale acestui articol.

Așadar, obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 133 alin. (1) și (2) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.066 din 17 noiembrie 2004, dispoziții potrivit cărora: „(1) O dată cu intentarea acțiunii în anulare,

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 133 alin. (1) și (2) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, excepție ridicată de Societatea Comercială „Cocor Turism” — S.A. din Neptun în Dosarul nr. 6.056/118/2007 al Tribunalului Constanța — Secția comercială, contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 noiembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

reclamantul poate cere instanței, pe cale de ordonanță președințială, suspendarea executării hotărârii atacate.

(2) Președintele, încuviințând suspendarea, poate obliga pe reclamant la o cauțiune.”

În susținerea neconstituționalității acestor texte de lege, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor art. 44 alin. (1) și (2) teza întâi din Legea fundamentală, care au următorul cuprins: „(1) Dreptul de proprietate, precum și creanțele asupra statului, sunt garantate. Conținutul și limitele acestor drepturi sunt stabilite de lege.

(2) Proprietatea privată este garantată și ocrotită în mod egal de lege, indiferent de titular.”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile de lege criticate sunt norme de procedură a căror stabilire este, potrivit prevederilor art. 126 alin. (2) din Constituție, de competența autorității legiuitoare.

De asemenea, Curtea reține că dispozițiile art. 133 alin. (1) și (2) din Legea nr. 31/1990 permit instanței de judecată ca, ținând seama de circumstanțele cauzei, să aprecieze asupra caracterului eventual șicanatoriu al cererii de suspendare a hotărârii adunării generale a acționarilor contestate și să stabilească o cauțiune de natură să descurajeze cererile nefundamentate sau exercitarea cu rea-credință a drepturilor procesuale.

Curtea mai reține că depunerea cauțiunii constituie o garanție, în sensul că, în urma respingerii acțiunii în anulare a hotărârilor luate de adunarea generală a acționarilor, partea interesată va putea cere și obține despăgubiri pentru pagubele suferite datorită întârzierii executării hotărârii respective.

În consecință, Curtea constată că prevederile legale criticate nu sunt contrare prevederilor constituționale ale art. 44 alin. (1) și alin. (2) teza întâi.

De altfel, asupra acestor prevederi legale Curtea Constituțională s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 715 din 24 octombrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 936 din 20 noiembrie 2006, când a respins excepția ca fiind neîntemeiată.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, argumentarea și soluția reținute în decizia menționată mai sus își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

Magistrat-asistent șef,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.125
din 27 noiembrie 2007referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 alin. (3) din Legea nr. 146/1997
privind taxele judiciare de timbru

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 alin. (3) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Isac Constantin în Dosarul nr. 409/3/2007 al Tribunalului București — Secția a VI-a comercială.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 11 octombrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 409/3/2007, **Tribunalul București — Secția a VI-a comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 alin. (3) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru**, excepție ridicată de Isac Constantin din București.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile art. 20 alin. (3) din Legea nr. 146/1997 contravin prevederilor constituționale ale art. 21. În argumentarea acestei critici, arată că „aceste dispoziții, care permit anularea acțiunii sau a cererii pentru care nu s-a îndeplinit obligația de plată a taxei de timbru până la termenul stabilit, încalcă dispozițiile constituționale ale art. 21, îngrădind exercitarea dreptului oricărei persoane de a se adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor legitime.”

Tribunalul București — Secția a VI-a comercială apreciază că excepția de neconstituționalitate este în mod vădit neîntemeiată. În acest sens arată că, potrivit jurisprudenței constante a Curții Constituționale, art. 21 din Legea fundamentală nu consacră accesul gratuit la justiție. Mai arată faptul că regula este cea a timbrării acțiunilor în justiție, excepțiile fiind posibile numai în măsura în care sunt stabilite de legiuitor.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată.

Avocatul Poporului apreciază că textul de lege criticat este constituțional.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit în cauză de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie art. 20 alin. (3) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 173 din 29 iulie 1997, cu modificările ulterioare, dispoziții potrivit cărora „*Neîndeplinirea obligației de plată până la termenul stabilit se sancționează cu anularea acțiunii sau a cererii*”.

În susținerea neconstituționalității acestor texte de lege, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor art. 21 din Constituție, potrivit cărora: „(1) *Orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime.*

(2) *Nicio lege nu poate îngrădi exercitarea acestui drept.*

(3) *Părțile au dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil.*

(4) *Jurisdicțiile speciale administrative sunt facultative și gratuite.*”

În prezenta cauză, excepția de neconstituționalitate a fost ridicată în fața Tribunalului București — Secția a VI-a comercială, care, prin încheiere, a respins ca fiind inadmisibilă cererea de sesizare a Curții Constituționale. Împotriva acestei încheieri, autorul excepției a formulat recurs la Curtea de Apel București — Secția a V-a comercială, instanță care, prin Decizia comercială nr. 1.073 din 14 iunie 2007, a admis calea de atac și a casat încheierea Tribunalului București — Secția a VI-a comercială în sensul sesizării Curții Constituționale cu excepția de neconstituționalitate.

Într-o atare situație, Curtea constată că decizia pronunțată de Curtea de Apel București — Secția a V-a comercială nu a soluționat fondul cauzei, împrejurare ce ar fi făcut inutil controlul de constituționalitate al prevederilor criticate, ci numai problema admisibilității excepției de neconstituționalitate.

În continuare, examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că asupra obligativității plății anticipate a taxelor judiciare de timbru și a conformității acesteia cu art. 21 din Constituție, care prevede liberul acces la justiție, s-a mai pronunțat prin numeroase decizii, statuând că prevederile legale menționate sunt conforme Legii fundamentale.

În acest sens sunt, spre exemplu, Decizia nr. 354 din 5 iulie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 771 din 24 august 2005, cât și Decizia nr. 372 din 28 septembrie

2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 936 din 13 octombrie 2004.

În aceste decizii Curtea a reținut că accesul liber la justiție, consacrat de art. 21 din Constituție, nu înseamnă gratuitate. Nicio dispoziție constituțională nu interzice stabilirea taxelor de timbru în justiție, fiind justificat ca persoanele care se adresează autorităților judecătorești să contribuie la acoperirea cheltuielilor prilejuite de realizarea actului de justiție.

Plata taxelor judiciare de timbru fiind o condiție legală pentru începerea proceselor civile, obligația la plata anticipată a acestor taxe (în unele cazuri până la un termen ulterior, stabilit de

instanța judecătorească) este justificată, ca și sancțiunea anulării acțiunii sau cererii, în caz de neplată a acestora.

De asemenea, la finalul procesului judiciar sarcina suportării cheltuielilor judiciare, inclusiv a celor constând în plata taxelor de timbru, revine persoanei care a căzut în pretenții sau care, în cauzele nelitigioase, a beneficiat de prestațiile efectuate, în condițiile legii, de organele de justiție.

Soluția adoptată și considerentele deciziilor citate sunt valabile și în prezenta cauză, întrucât nu au apărut elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 alin. (3) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Isac Constantin în Dosarul nr. 409/3/2007 al Tribunalului București — Secția a VI-a comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 noiembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent șef,
Doina Suliman

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea anexei la Hotărârea Guvernului nr. 763/2007 privind alocarea unei sume din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2007, pentru județul Tulcea

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Punctul 2 din anexa la Hotărârea Guvernului nr. 763/2007 privind alocarea unei sume din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2007, pentru județul

Tulcea, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 497 din 25 iulie 2007, se modifică și va avea următorul cuprins: „Modernizare DC-2 oraș Sulina, tronsoanele I, II, III, IV și V.”

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:
p. Ministrul internelor și reformei administrative,
Paul Victor Dobre,
secretar de stat
Ministrul economiei și finanțelor,
Varujan Vosganian

București, 6 decembrie 2007.
1.466.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL DEZVOLTĂRII, LUCRĂRILOR PUBLICE ȘI LOCUINȚELOR

ORDIN

pentru modificarea și completarea Reglementării tehnice „Cod de proiectare seismică — Partea I — Prevederi de proiectare pentru clădiri”, indicativ P 100-1/2006, aprobată prin Ordinul ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului nr. 1.711/2006

În conformitate cu prevederile art. 38 alin. 2 din Legea nr. 10/1995 privind calitatea în construcții, cu modificările ulterioare, având în vedere Procesul-verbal de avizare nr. 3 din 19 iunie 2007 al Comitetului tehnic de specialitate CT-S4 — Risc seismic, acțiuni și siguranța construcțiilor,

în temeiul prevederilor art. 10 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 361/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Locuințelor,

ministrul dezvoltării, lucrărilor publice și locuințelor emite următorul ordin:

Art. I. — Reglementarea tehnică „Cod de proiectare seismică — Partea I — Prevederi de proiectare pentru clădiri”, indicativ P 100-1/2006, aprobată prin Ordinul ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului nr. 1.711/2006, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 803 și 803 bis din 25 septembrie 2006, se modifică și se completează după cum urmează:

— **La capitolul 1 „Generalități” punctul 1.1.5, alineatul al treilea se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Anexele au următorul cuprins:

- Anexa A (normativă) — Acțiunea seismică. Definiții și prevederi suplimentare
- Anexa B (normativă) — Metode simplificate de determinare a perioadelor și formelor proprii de vibrație
- Anexa C (normativă) — Calculul modal cu considerarea comportării spațiale a structurilor

- Anexa D (normativă) — Procedeu de calcul static neliniar (biografic) al structurilor

- Anexa E (normativă) — Procedee de verificare a deplasării laterale a structurilor

- Anexa F (normativă) — Aspecte specifice ale alcătuirii elementelor din oțel

- Anexa G (normativă) — Proiectarea plăcii grinzilor la rezemarea pe stâlpii cadrelor compozite

- Anexa H (informativă) — Comentarii referitoare la prevederile P 100-1/2006

- Anexa I (informativă) — Exemple de proiectare și calcul

- Anexa bibliografică (informativă)”.

Art. II. — După anexa G la reglementarea tehnică se introduc două noi anexe, anexele H și I, al căror conținut este prevăzut în anexele nr. 1 și 2*) la prezentul ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul dezvoltării, lucrărilor publice și locuințelor,
László Borbély

București, 10 august 2007.
Nr. 688.

*) Anexele nr. 1 și 2 se publică ulterior în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 850 bis în afara abonamentului, care se poate achiziționa de la Centrul pentru vânzări și relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

MINISTERUL MUNCII, FAMILIEI ȘI EGALITĂȚII DE ȘANSE

ORDIN**pentru modificarea Ordinului ministrului muncii, solidarității sociale și familiei nr. 407/2004
privind dovedirea, în vederea recalculării pensiei, a absolvirii cursurilor de zi
ale învățământului universitar**

Având în vedere:

— Legea nr.19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările și completările ulterioare;

— Hotărârea Guvernului nr.13/2004 privind aprobarea Statutului Casei Naționale de Pensii și Alte Drepturi de Asigurări Sociale, cu modificările ulterioare,

în baza art.14 din Hotărârea Guvernului nr. 381/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii, Familiei și Egalității de Șanse,

ministrul muncii, familiei și egalității de șanse emite următorul ordin:

Art. I. — Alineatul (1) al articolului 3 din Ordinul ministrului muncii, solidarității sociale și familiei nr. 407/2004 privind dovedirea, în vederea recalculării pensiei, a absolvirii cursurilor de zi ale învățământului universitar, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 717 din 9 august 2004, cu modificările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — (1) Persoanele care se regăsesc în situația prevăzută la art. 2 au obligația ca până la data de 1 ianuarie 2009 să prezinte casei teritoriale de pensii documentul original care atestă îndeplinirea condițiilor privind forma de învățământ și durata studiilor.“

Art. II. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul muncii, familiei și egalității de șanse,

Paul Păcuraru

București, 28 noiembrie 2007.

Nr. 1.026.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru vânzări și relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 158276